

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem (Nederland) op 22 april 2016 — Jan Theodorus Arts tegen Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Zaak C-227/16)

(2016/C 279/15)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Jan Theodorus Arts

Verweerster: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Prejudiciële vragen

- 1) Is een samenstel van bedingen in een overeenkomst tussen een kalvermester en een integratiebedrijf [...] waaruit volgt dat de aan de kalvermester toegekende bedrijfstoeslag krachtens verordening (EG) nr. 73/2009 ⁽¹⁾ van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, toekomt aan het integratiebedrijf door middel van aftrek van de prijs voor de vette kalveren, geldig gezien de doelstellingen van deze verordening, met name de verschaffing van een redelijke levensstandaard voor landbouwers door middel van rechtstreekse inkomenssteun en de bevordering van volksgezondheid, diergezondheid, milieu en dierenwelzijn?
- 2) In geval van ontkennende beantwoording van vraag 1) heeft de nationale rechter gezien de bestaande strijd met de doelstellingen van verordening nr. 73/2009 de bevoegdheid om de overeenkomst op basis van de clausula-rebus-sic-stantibus-leer aldus te wijzigen dat het door de nietigheid ontstane nadeel voor het integratiebedrijf geheel of gedeeltelijk wordt opgeheven, in het bijzonder door verlaging van de prijs voor vette kalveren?

⁽¹⁾ Verordening tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1782/2003 (PB 2009, L 30, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Hamburg (Duitsland) op 25 april 2016 — Merck KGaA/Merck & Co. Inc. e.a.

(Zaak C-231/16)

(2016/C 279/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Merck KGaA

Verwerende partijen: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het begrip „dezelfde handelingen” in artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks (1) aldus worden uitgelegd, dat daarvan sprake is bij het beheer en gebruik van een website die wereldwijd en dus ook in de gehele Unie onder dezelfde domeinnaam op identieke wijze kan worden geraadpleegd, in verband waarmee voor rechterlijke instanties van verschillende lidstaten tussen dezelfde partijen vorderingen wegens inbreuk zijn ingesteld, en de ene rechterlijke instantie op grond van een Uniemerks en de andere rechterlijke instantie op grond van een nationaal merk is aangezocht?
- 2) Moet het begrip „dezelfde handelingen” in artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks aldus worden uitgelegd, dat daarvan sprake is bij het beheer en gebruik van content die wereldwijd en dus ook in de gehele Unie op internet onder het domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com” op identieke wijze kan worden geraadpleegd met dezelfde gebruikersnaam (telkens met betrekking tot het betrokken domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com”), naar aanleiding waarvan voor rechterlijke instanties van verschillende lidstaten tussen dezelfde partijen vorderingen wegens inbreuk zijn ingesteld, en de ene rechterlijke instantie op grond van een Uniemerks en de andere rechterlijke instantie op grond van een nationaal merk is aangezocht?
- 3) Moet artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks aldus worden uitgelegd, dat de „rechterlijke instantie” van een lidstaat „waarbij de zaak het laatst is aangebracht” door middel van een „vordering wegens inbreuk” vanwege de schending van een Uniemerks door het beheer van een wereldwijd en dus ook in de gehele Unie onder dezelfde domeinnaam op identieke wijze te raadplegen website, en waarbij overeenkomstig de artikelen 97, lid 2, en 98, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks vorderingen worden ingesteld ter zake van inbreuken of dreigende inbreuken op het grondgebied van alle lidstaten, zich ingevolge artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks alleen onbevoegd dient te verklaren met betrekking tot het gebied van de andere lidstaat waarin een rechterlijke instantie „eerst” is aangezocht wegens de schending van een nationaal merk dat gelijk is aan het Uniemerks dat wordt aangevoerd bij de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht”, en voor dezelfde waren geldt, door het beheer en gebruik van dezelfde wereldwijd en dus ook in de gehele Unie onder dezelfde domeinnaam op identieke wijze te raadplegen website, en zulks in de mate dat de merken gelijk zijn en de waren identiek zijn, of dient de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht” in dat geval zich in de mate dat de merken gelijk en de waren identiek zijn onbevoegd te verklaren voor alle bij haar ingevolge de artikelen 97, lid 2, en 98, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks ter zake van inbreuken of dreigende inbreuken op het grondgebied van alle lidstaten en bijgevolg in de gehele Unie ingestelde vorderingen?
- 4) Moet artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks aldus worden uitgelegd, dat de „rechterlijke instantie” van een lidstaat „waarbij de zaak het laatst is aangebracht” door middel van een „vordering wegens inbreuk” vanwege de schending van een Uniemerks door het beheer en gebruik van content die wereldwijd en dus ook in de gehele Unie op internet onder het domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com” op identieke wijze kan worden geraadpleegd met dezelfde gebruikersnaam (telkens met betrekking tot het betrokken domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com”), en waarbij overeenkomstig de artikelen 97, lid 2, en 98, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks vorderingen worden ingesteld ter zake van inbreuken of dreigende inbreuken op het grondgebied van alle lidstaten, zich ingevolge artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks alleen onbevoegd dient te verklaren met betrekking tot het gebied van de andere lidstaat waarin een rechterlijke instantie „eerst” is aangezocht wegens de schending van een nationaal merk dat gelijk is aan het Uniemerks dat wordt aangevoerd bij de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht”, en voor dezelfde waren geldt, door het beheer en gebruik van dezelfde content die wereldwijd en dus ook in de gehele Unie op internet onder het domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com” op identieke wijze kan worden geraadpleegd met dezelfde gebruikersnaam (telkens met betrekking tot het betrokken domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com”), en zulks in de mate dat de merken gelijk zijn en de waren identiek zijn, of dient de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht” in dat geval zich in de mate dat de merken gelijk en de waren identiek zijn onbevoegd te verklaren voor alle bij haar ingevolge de artikelen 97, lid 2, en 98, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerks ter zake van inbreuken of dreigende inbreuken op het grondgebied van alle lidstaten en bijgevolg in de gehele Unie ingestelde vorderingen?

- 5) Moet artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerk aldus worden uitgelegd, dat wanneer betreffende een vordering wegens inbreuk vanwege de schending van een Uniemerk door het beheer van een wereldwijd en dus ook in de gehele Unie onder dezelfde domeinnaam op identieke wijze te raadplegen website, welke vordering aanhangig was gemaakt bij de „rechterlijke instantie” van een lidstaat „waarbij de zaak het laatst is aangebracht” en waarbij overeenkomstig de artikelen 97, lid 2, en 98, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerk aanvankelijk vorderingen werden ingesteld ter zake van inbreuken of dreigende inbreuken op het grondgebied van alle lidstaten, afstand van instantie wordt gedaan voorzover zij het gebied betreft van de andere lidstaat waarin een rechterlijke instantie „eerst” is aangezocht wegens de schending van een nationaal merk dat gelijk is aan het Uniemerk dat wordt aangevoerd bij de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht”, en voor dezelfde waren geldt, door het beheer en gebruik van dezelfde wereldwijd en dus ook in de gehele Unie onder dezelfde domeinnaam op identieke wijze te raadplegen website, dit eraan in de weg staat dat de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht” zich ingevolge artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerk onbevoegd verklaart in de mate dat de merken gelijk zijn en de waren identiek zijn?
- 6) Moet artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerk aldus worden uitgelegd, dat wanneer betreffende een vordering wegens inbreuk vanwege de schending van een Uniemerk door het beheer en gebruik van content die wereldwijd en dus ook in de gehele Unie op internet onder het domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com” op identieke wijze kan worden geraadpleegd met dezelfde gebruikersnaam (telkens met betrekking tot het betrokken domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com”), welke vordering aanhangig was gemaakt bij de „rechterlijke instantie” van een lidstaat „waarbij de zaak het laatst is aangebracht” en waarbij overeenkomstig de artikelen 97, lid 2, en 98, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerk aanvankelijk vorderingen werden ingesteld ter zake van inbreuken of dreigende inbreuken op het grondgebied van alle lidstaten, afstand van instantie wordt gedaan voorzover zij het gebied betreft van de andere lidstaat waarin een rechterlijke instantie „eerst” is aangezocht wegens de schending van een nationaal merk dat gelijk is aan het Uniemerk dat wordt aangevoerd bij de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht”, en voor dezelfde waren geldt, door het beheer en gebruik van dezelfde content die wereldwijd en dus ook in de gehele Unie op internet onder het domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com” op identieke wijze kan worden geraadpleegd met dezelfde gebruikersnaam (telkens met betrekking tot het betrokken domein „facebook.com” en/of „youtube.com” en/of „twitter.com”), dit eraan in de weg staat dat de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht” zich ingevolge artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerk onbevoegd verklaart in de mate dat de merken gelijk zijn en de waren identiek zijn?
- 7) Moet artikel 109, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerk aldus worden uitgelegd, dat uit de bewoordingen „indien de betrokken merken gelijk zijn en voor dezelfde waren of diensten gelden” volgt dat, wanneer de merken gelijk zijn, de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht” slechts onbevoegd is voor zover het Uniemerk en het betrokken nationale merk voor dezelfde waren en/of diensten zijn ingeschreven, of is de „rechterlijke instantie waarbij de zaak het laatst is aangebracht” volledig onbevoegd, en zulks ook wanneer het bij die rechterlijke instantie aangevoerde Uniemerk ook nog andere — door het andere, nationale merk niet beschermde — waren en/of diensten beschermt, waarmee de bestreden handelingen identiek of vergelijkbaar kunnen zijn.

(¹) PB L 78, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona (Spanje) op 27 april 2016 — Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García en Juan Gregorio Benito García/Contimark S.A. en Jordi Socías Gispert

(Zaak C-243/16)

(2016/C 279/17)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García en Juan Gregorio Benito García